

af St. Croix Sukkere 4,275,000 \mathcal{R} , af fremmede Fariner 23,245,000 \mathcal{R} og af andre Sukkere 18,780,000 \mathcal{R} , medens Produktionen af indenlandst Roesukker var c. 23 Mill. \mathcal{R} (i det foregaaende Aar c. 15½ Mill.). Efter disse forskjellige Sukkeres Bestaaffenhed er det ikke sandsynligt, at en forøget Indførsel af St. Croix Sukkere i en væsentlig Grad, i alt Fald ikke i den nærmeste Tid, vil virke trykkende paa den indenlandske Roesukkerproduktion, men det vil nærmest være de fremmede Fariner, saavel som fremmede Muskovado Sukkere, af hvilke der i 1884 indførtes 7,700,000 \mathcal{R} , deraf direkte fra Portoriko 5,600,000 \mathcal{R} , der kunne ventes at blive trængte tilbage ved den i Forslag bragte Nedsættelse af Tolden paa St. Croix Sukkere. Hvor stor en Del af denne Nedsættelse, der vil komme St. Croix Planterne direkte til Gode, hvoer selvfølgelig ganske paa, hvor meget lavere den fortoldede Pris paa St. Croix Sukkere maa være, for at de nævnte fremmede Sukkere kunne fortrænges fra Markedet, men da Nedsættelsen kun er c. $\frac{3}{4}$ D. pr. \mathcal{R} , er det mere end sandsynligt, at den nødvendige Prisnedsættelse vil opsluge det Meste af de $\frac{3}{4}$ D. Fordelen for St. Croix Planterne vil derfor nærmest bestaa i, at de i Moderlandet ved nævnte Toldnedsættelse ville kunne sikkre sig et Marked, hvorfra de nu for Tiden for største Deelen ere udelukkede. Hvad de derved ville vinde, heror atter paa, hvor meget gunstigere Nettoresultatet ved Salg her gennem nævnte Toldbegunstigelse vil blive, end naar de som nu maa søge

Affæetning andre Steder, navnlig i de nordamerikanske Fristater. Med Bestemthed vil altsaa kun kunne siges, at St. Croix Sukker vil i Konkurrence med de andre tilsvarende Kvaliteter blive stillet gunstigere. Naar vi nu tro at kunne anbefale Landstinget at slutte sig til Forslaget, er det nærmest, fordi vi finde det ret naturligt, at St. Croix under en Krise som den nuværende ved Indførselen af Sukkere til Moderlandet stilles gunstigere end fremmede Stater, men ikke for netop at stille St. Croix Sukkere lige med indenlandske Roesukkere, thi den Toldnedsættelse af 8 pCt., som kommer dette til Gode, er dels en Erstatning for Toldafgifter, som ikke hvile paa St. Croix Sukkere, og er dels begrundet i den ringere Værdi, som Sirup deraf har sammenlignet med Sirup af Kolonialsukker.

Skjøndt vi af de i Lovforslagets Motiver anførte Grunde ere enige med Regjeringen i, at den heromhandlede Nedsættelse maa gjælde for et længere Tidsrum end 1 Aar, da den ellers ingen Betydning kan faae, idet det vil tage længere Tid, inden de Veie, som Affæetningen hidtil har fulgt, forandres, finde vi det dog betænkligt at lade Forslaget, der er fremkaldt ved de nuværende lave Sukkerpriser, gjælde for et saa langt Tidsrum, som af Regjeringen foreslaaet, nemlig 5 Aar, og mene, at 3 Aar maa være tilstrækkeligt.

Idet vi iøvrigt indstille Lovforslaget til Bedtagelse, foreslaa vi derfor kun at:

i § 1 1ste Linie: „1890“ forandres til „1888.“

Broberg.

Dresing.

Reergaard.

Schlegel,
Formand og Ordfører.

Lugen.

Ulsing.

Zahn.